

9.5.21, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Přístupme, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, neztvrzujte svá srdce. (Ž 95, 6. 7b–8a) Amen

PÍSEŇ 178 Krásná je modrá obloha

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane, náš Bože, mnohým lidem dnes připadá těžké mluvit. Uzavírají se do sebe a mlčí. Schovávají se před druhými i před sebou samými. Zamlčují, po čem touží. Zamlčují, co si přejí. Zamlčují, před čím mají strach.

Ale s tebou, dobrý Bože, můžeme mluvit. O všem. I to nejskrytější smíme před tebou vyslovit. Slyš, Pane, co ti každý osobně svěřujeme... Pane, smiluj se nad námi.

Milý Bože, tato hodina dnes je velmi důležitá. Je pro nás zdrojem sil na celý příští týden. Promluv k nám. Požehnej nám své slovo, aby ho každý slyšel jako slovo do svých dnů, jako odpověď na své otázky, jako útěchu ve své tísni, jako pomoc v rozhodování.

Prosíme, požehnej nám i všem křesťanům, kdekoliv se scházejí ve tvém jménu. Buď tobě sláva. Amen

1. ČTENÍ Ex 32, 7-14

PÍSEŇ 632 Neskládejte v mocných naději

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane, přimlouváme se dnes za všechny, kdo věří v Krista a zápasí o věrnost jeho pravdě ve svých životech.

Prosíme za tento sbor, i za celou církev, kterou máš po tváři země.

Prosíme o statečnost a věrnost tvému evangeliu.

Prosíme za představitele církví, aby poznávali – oni i my všichni, co bereme tvé slovo do úst – že před tebou stojíme s prázdnými rukama a všechno dostáváme jen od tebe.

Modlíme se za každého zarmouceného a ztrápeného člověka na této zemi, za všechny, kteří vyhlížejí Boží milosrdenství a lidskou pomoc.

Prosíme za společnosti a státy a jejich obyvatele, zvláště za ty prosíme, kteří trpí válkou, násilím a mocichtivostí zlých lidí.

Prosíme za celé stvoření, které jsme my lidé svou zpupností a chamtivostí tak pokazili. Pane, smiluj se nad námi. Tvé království čekáme, za jeho příchod nyní společně prosíme: Otče náš... Amen

POSLÁNÍ Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví. Vyjděme tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu. Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které přijde. Přinášejme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty nechť vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí. (Žd 13,12-16)

POŽEHNÁNÍ Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen

PÍSEŇ 485 Král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Lk 11, 5-13

Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: ‚Příteli, půjč mi tři chleby, protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.‘ On mu zevnitř odpoví: ‚Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.‘ Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje. A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hleďte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

Proste, a bude vám dáno. Hleďte, a naleznete. Tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává. A kdo hledá, nalézá. A kdo tluče, tomu bude otevřeno. Zní to tak jednoduše, a přitom je to strašně složité. Jak rádi bychom dostali, oč prosíme. Jak rádi bychom našli, co hledáme. A jak rádi bychom tloukli, aby nám bylo otevřeno. Ale o co vlastně prosíme a co vlastně hledáme a co by nám mělo být otevřeno. Ježíš zde mluví o vyslyšení prosb svých učedníků, k nám však dodává, že umíme-li svým dětem dávat dobré dary, dá nám náš nebeský Otec svého svatého Ducha, kteří ho o něj i prosíme. Ano, dnes bude řeč o Duchu svatém, který je tím, co nám Otec z nebe sesílá, i když si to často zas tak moc neuvědomujeme.

Duch svatý je tím, kdo otevírá dveře i o půlnoci. Duch svatý je tím, kdo dává člověku vstát, i když už leží i se svými dětmi. A Duch svatý je tím, kdo dává, oč ho prosíme, dává nalézt, co hledáme a otevírá těm, kteří tlučou, když něco potřebují. Duch svatý a nikdo jiný. Jen v moci Ducha svatého seslaného nám samým Bohem dostáváme, oč prosíme, nalézáme, co hledáme a je nám otevíráno, když něco potřebujeme. Jen v moci Ducha svatého jsou nám dány odpovědi na všechny otázky, jen v moci Ducha svatého nemusíme čekat jen na příchod Pána Ježíše, který už stejně odešel a jen v moci Ducha svatého to všechno můžeme i nějak vnímat. Jen v moci Ducha a nikom jiném a takovou moc má i jeho Otec.

A tak proste, a bude vám dáno. Hleďte, a naleznete. Tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává. A kdo hledá, nalézá. A kdo tluče, tomu bude otevřeno. Duch svatý probouzí i stará přátelství, Duch svatý působí, že se otevírají i zavřené dveře a Duch svatý způsobuje, že nám mohou být splněny i všechny naše prosby, které Bohu předkládáme, ale i o kterých ví jen on sám. Jen Duch svatý a nikdo jiný. A jen v moci Ducha je můžeme i nalézat a objevovat, jen v moci Ducha o ně můžeme i prosit a jen v moci Ducha můžeme nejen ráno, ale i večer vstávat a otevírat zavřené dveře. Jen v moci Ducha a nikom jiném. A jen Duch má takovou moc, že tohle všechno i působí. Jen Duch a nikdo jiný.

Bůh Otec nám nejdřív svého Syna, ale pak i svého Ducha dává nejen proto, abychom měli z čeho žít, ale aby se nám otevíraly i ty nejuzavřenější dveře, plnila ta nejtajnější přání a nalézalo, co už se zdálo být ztraceno. Jen Bůh a jeho Duch způsobuje, že se i nám dostává odpovědi na prosby ať už bývalých, současných nebo budoucích přátel, kteří je nám i dají. A jen Duch svatý nám dává nahlédnout i do času, který je nejen za námi, ale i před námi a možná i vedle nás. Ale jen Duch svatý a nikdo jiný. A jen Duch svatý působí, že nemusíme být na tomto světě tak docela sami, ale můžeme se mu se vším svěřit, a to jak s tím, co nás trápí, ale i s tím, co nás možná i těší. A to jak s tím, co i my sami hledáme, tak i s tím, co třeba i nalézáme. Vždyť proto nám Bůh Ducha svého dal, aby se nám splnilo, oč prosíme a dostalo, oč si i žádáme. A jen Bůh a jeho Duch mají tu moc. Prosba u Otce z nebes o Ducha svatého neboli odděleného ode všech ostatních vychází z dobrých darů, které však nemusí být jen lidské, ale právě i Boží. Z darů, které i sám Bůh přidává ke všemu lidskému a dodává k nim i to své, čím se člověku naopak přibližuje ještě o něco víc a svým Duchem mu dává poznat to lepší, než je i on sám. Neboli to, oč člověk i prosí, aby se mu dostalo, co mu jinak spíš chybělo a nebyly by to jen ryby, ale ani hadi, vejce, ale ani štíři. Byly by to naopak dary Ducha, kterými nás Bůh obdarovává duchovně, a to i když o ně prosíme, ale i když neprosíme, ale prosit budeme.

Bůh Otec nebe i země sesílá svého Ducha, Ducha svatého, nejen těm, kdo ho prosí, ale i těm nebo spíš tam, kde i on sám vidí, že vedle všeho dřívějšího nepřátelství či pozdního přátelství chybí i něco jako duchovní rovina, která se však neodehrává jen tady na zemi nebo nahoře na nebi, ale někde uprostřed nás, kdo o ni prosíme, ale i neprosíme. Bůh sesílá svého Ducha tam, kde mu v jeho očích i chybí a kam je kromě jiného potřeba vrátit copak lidskou důstojnost, ale i vyšší rovinu nejen mravní, ale právě i duchovní. Rovinu, která nebude jen o nás, ale i o něm, rovinu, na které budeme nejen my, ale i Bůh sám a rovinu, kde se navzájem potká to, čemu my sami věříme s tím, co i vyznáváme. Neboť jen tam, kde je Bůh, je i jeho Syn a jeho Duch a ti všichni tvoří jednotu, na které se mohou setkat, ale i shodnout nejen naši přátelé, ale i nepřátelé, kteří jen hledají spolu s námi. Neboť jen tam, kde je Bůh v jednotě se svým Synem a Duchem, se mohou dít i zázraky a Boží Duch může způsobit něco jako lidskou vzájemnost a pospolitost, která překonává i všechno zlé, co se ani nám nevyhýbá. Jen Boží Duch je tu spolu s námi, ale i pro nás, kteří jen hledáme cestu jeden ke druhému a nějaké porozumění. Jen Boží Duch a skoro nikdo jiný, jen Boží Duch a Bůh sám a jeho Syn a náš Pán, ti všichni, kdo se pokoušejí dát člověku, oč je i prosí a být s ním i tam, kde i člověk sám hledá nějakou jednotu a společenství, kde by nemusel být tak sám, ale byl by s ním i Boží Duch.

Dnes sice ještě není svátek seslání Ducha svatého, ale to vůbec nevadí. O Duchu je dobré mluvit v každém čase. V dnešním oddílu o vyslyšení proseb je Duch svatý prisliben až úplně nakonec, a to jednak těm, kdo svého nebeského Otce i prosí a pak těm, kdo přes všechna ta přátelství a nepřítelství dojdou až k daru samotného Boha, který sám sebe dává ve svém Duchu i všem, kdo o to také stojí. Duch Boží totiž mimo jiné způsobuje, že se i my můžeme obrátit od vyslyšení proseb mezi přáteli i nepřáteli až k Božímu daru toho, co je tu s námi v každém čase a nemůžeme to vidět, ale můžeme věřit, že je ve svém Duchu dáván i sám Bůh, který jak se zjevil ve svém Synu, tak se i vydal ve svém Duchu. Poznatelné je to však jen ve víře, i těm, kdo Pána Boha prosí o dobré dary, dává Bůh svého Ducha, aby mohli ve víře poznat, kde i Bůh mění lidské osudy a dává člověku na vybranou mezi zlem a dobrem, otevřeností a uzavřeností, hledáním a nalézáním. Jen ve víře, která není dána každému, ale na prosby odpovídá dostáváním, na hledání nalézáním a na tlukot otevíráním. Jen ve víře, která svého Boha a nebeského Otce prosí o dar jeho Ducha, aby se jí mohl zpřítomnit jako Duch života, který dává růst. A jen ve víře, ve které je úplně všechno, co si jen můžeme přát. Bůh ne, že by přímo vedl od druhého člověka až k Božímu Duchu, ale občas k tomu nemá daleko. Jen Bůh totiž ví, co je pro nás i dobré a nemusí to být jen v druhých lidech, i když i v nich.